

[Socialministeren.]

vikling, som det er gaaet i den sidste Menneskealder, vilde den foreløbige Afslutning holde i en længere Aarrække. Hvis det derimod gaar saaledes, som det mere og mere ser ud til i den kapitalistiske Verden, at alting ramler, at Nationerne afbryder Forbindelsen med hinanden, at alt trækker op til mere og mere urolige Forhold, kan jeg ikke garantere hverken for, at den sociale Lovgivning kan holde, eller at der overhovedet bliver Tale om en foreløbig Afslutning. Ingen af os ved, hvad der saa vil ske paa dette Omraade.

Den anden Bemærkning har jeg fremsat flere Gange, det ved det ærede Medlem jo godt. Jeg har flere Gange fremsat den Opfattelse, at den sociale Lovgivning i det store og hele var bedre her i Landet, end den var andre Steder. Jeg har gjort opmærksom paa, at den paa enkelte Omraader stod tilbage her, paa enkelte Omraader var længere fremme. Jeg har gjort opmærksom paa, at den kolossale Arbejdsløshed, navnlig i England og Tyskland, havde medført Udgifter i de senere Aar, som var langt større end de sædvanlige. Men det er ikke det samme som, at selve den sociale Lovgivning efter hele sin Opbygning og hele sin Tendens ikke er bedre i Kongeriget Danmark end noget andet Sted. Det, Socialreformen tilsigter, har jeg fremhævet Gang paa Gang. Det er at afrunde og genopbygge det, som blev brudt ned i 1927, at afrunde hele denne Lovgivning, saaledes at den kan danne et samlet Kompleks.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, der til min store Glæde begyndte med at udtale sin Taknemmelighed over, at jeg havde sagt, at hvis vi stod paa bar Bund, kunde man maaske tænke sig at gaa frem paa en anden Maade paa visse Omraader, end her er sket, vil jeg sige, at jeg da blandt andet tænkte paa det, han nævnte, Arbejdsløshedsforsikringen. Efter min Opfattelse bygger den danske Arbejdsløshedsforsikring ikke paa de rigtige Principper. Naar jeg har været nødt til at foreslaa Arbejdsløshedsloven i den Skikkelse, den har, er det naturligvis ud fra den Betragtning, at jeg ønskede, at man skulde naa til Forbedring paa dette Omraade, og der er — saaledes som Rigsdagen er sammensat — ingen Mulighed for at gennemføre saadanne, hvis jeg gik helt over til nye Principper. Men jeg skal gøre det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen opmærksom paa, hvis han ikke ved det, at i Amerika, det højkapitalistiske Land, hvor man i Øjeblikket beskæftiger sig med Spørgsmaalet om Nødvendigheden

af en Arbejdsløshedsforsikring, vil man gaa frem efter Principper, der efter min Mening er rigtigere og fornuftigere end de Principper, hvorefter Arbejdsløshedslovgivningen er bygget, ikke alene her i Landet, men i de fleste Lande i Europa, nemlig saaledes, at man fordeler Udgifterne i langt højere Grad med Bidrag paa Industrien og Arbejdsgiverne, end man gør her og i de andre europæiske Lande. Det er et af de Principper, hvor jeg synes, at noget af det, det ærede Medlem hævder, er rigtigt. Derovre gør man Industrien mere interesseret i at undgaa Arbejdsløshed end herhjemme, hvor man lægger saa meget som muligt over paa det offentlige. Det var et af de Punkter, jeg tænkte paa. Naar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen dernæst sagde, at man efter min Formening aabenbart ikke burde forlade de Principper, der havde været gældende i den sidste Menneskealder, saa skal jeg sige, at det kommer ganske simpelt af, at vi Socialdemokrater forlader ikke noget, før vi er sikre paa at have noget bedre. Vi bygger paa det Grundlag, der foreligger. Det har vi gjort i en Menneskealder, kæmpet os fra Position til Position, fagligt, politisk og kommunalt, og ligesaadan har vi med Hensyn til Lovgivningen søgt hver eneste Gang, ved hvert Forslag, at forbedre den successivt. Af den Grund ser vi os om, hvor vi er. Vi ved, hvorledes Rigsdagen er sammensat, vi ved, hvorledes de forskellige Befolkningsklasser, der er repræsenteret her, ser paa de forskellige Forhold. Derfor forlader vi ikke de Principper, hvorpaa vi hidtil har bygget, før vi kan se, at vi er stærke nok til at gennemføre nogle andre.

Det er jo ganske urigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen hævder, at Socialreformen lægger Byrderne paa Underklassen og Pligterne i samme Grad. Hvis det ærede Medlem kender Sociallovgivningen, saaledes som jeg kender den og har været med til dens Udvikling i de sidste 25 Aar, ved han meget godt, hvorledes Byrderne i stigende Grad er blevet lagt paa Skatteyderne i Almindelighed, og at Lettelser i betydelig Grad er sket for Underklassen, ogsaa ved den Arbejdsløshedslov, som det er saa urimeligt at angribe, naar man sammenligner den med det, vi havde i Forvejen. Men det er Forskellen mellem den Opfattelse, der gøres gældende fra kommunistisk Side, og den, der gøres gældende fra vor Side, at vi regner med det, vi har i Forvejen, derudfra betragter vi Forholdene. Det ærede Medlem betragter dem ud fra et tænkt Ideal, som han ikke har nogen som helst